

ПРОБЛЕМИ СУСПІЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ І КОРИСТУВАННЯ СОЦІАЛЬНИМИ МЕРЕЖАМИ

Онанко А. М., студ. (гр. КА-43, ІПСА КПІ ім. Ігоря Сікорського)

Соціальні мережі увірвалися в наше життя зі швидкістю гоночного авто, вони посідають одну з найголовніших сходинок в процесі спілкування з людьми на відстані, участі у розв'язанні певних суспільних проблем, вираженні своєї точки зору. Якщо раніше традиційні ЗМІ(газети, телебачення і радіо) інформували перші, зараз соціальні мережі дають людині відчуття причетності до соціально-політичних процесів, дають миттєво відреагувати на певну новину. Наприклад, про всі знакові події в Америці, американці дізнаються з новин, і одразу ж після того читають реакцію свого президента в Twitter. Соціальне значення сучасної людини як члена суспільства завдяки розвитку інформаційних технологій, і насамперед соціальних мереж, зростає.

При порівнянні з традиційними ЗМІ соціальні мережі дають змогу реально відчутти причетність до соціально-політичних процесів на різних рівнях: на рівні спілкування, на рівні конкретних дій, на рівні участі у розв'язанні конкретних суспільних проблем. Перевагами сучасних соціальних мереж є небачена раніше оперативність, доступність, місткість (інформація швидше з'являється в соціальних мережах, ніж на екранах телевізорів та шпальтах газет), і найголовніше – інтерактивність, що в свою чергу поширює інформацію в геометричній прогресії. Трафік звернення до соціальних мереж перевищує 50 % усіх звернень до мережі Інтернет, наприклад кількість підписників Фейсбук у світі нині понад 2 млрд осіб. Можна сказати, що думки двох мільярдів людей управляються тим, з чим вони стикаються на сайтах соціальних мереж, таких як Facebook, YouTube і Twitter. Тепер все частіше соціальні мережі використовуються для споживання новин. Згідно з даними Pew Internet Research, понад 60% американців кажуть, що отримують новини з соціальних мереж. Це означає, що те, як подають інформацію декілька «інженерів» соціальних мереж, впливає на те, як вона переміщується - що, в свою чергу, впливає на політичні розмови і багато в чому формує стиль політичного спілкування і поведінки в суспільстві.

Таким чином, соціальні мережі стають найефективнішою комунікацією суспільного розвитку. Суспільна важливість комунікації зростає, але у свою чергу, зростають негативні інформаційні впливи на суспільство. Наприклад відразу три компанії - Facebook, Twitter і Google - напередодні слухань у конгресі США оприлюднили нові дані про втручання Росії у вибори в США. З них випливає, що на політичну ситуацію в штатах мали вплинути мільйони фальшивих акаунтів. Facebook продовжує розслідувати скандальну історію про масову закупівлю російськими користувачами політичної реклами, яка могла вплинути на хід президентських виборів в США в 2016 році.

Враховуючи все вищевикладене можна відзначити деякі особливості соціальних мереж, та їхній вплив у сучасному інформаційному просторі:

- практично всі політики, політичні партії і рухи, державні чиновники, суспільні діячі і лідери громадської думки, всі вони мають сторінки в декількох соціальних мережах;

- сторінка в соціальній мережі, постійні твіти дають змогу політикам спілкуватися неформально, а всі висловлювання стають відомі всім підписникам;

- можливість неформально висловити свою думку, а також можливість громадян звернутися до будь-якого публічного діяча наближає громадського діяча до громадян;

- соціальна мережа стала обов'язковою формальністю і необхідністю, що вимагає в подальшому вдосконалювати механізми прямого спілкування в інтернет-просторі;

- соціальні мережі дають змогу транслювати події в режимі реального часу в Інтернеті, без будь якої цензури;

- флешмоби соціальних мереж дають змогу привернути увагу суспільства до подій, які оминають традиційні ЗМІ.

Соціальні мережі можуть ставати одним з найголовніших інструментів маніпулювання свідомістю людей. «Фабрика тролей», «боти» за допомогою нових технологій можуть впливати на настрої у суспільстві, в залежності від потреб замовника, робити акцент на ту, чи іншу новину, робити ті чи інші події актуальними, збирати людей на мітинги та акції протесту. Розвиток і широке мережеве спілкування, має можливість здійснювати приховані інформаційні впливи, які спрямовуються на конкретну аудиторію, яка в свою чергу, інколи не розуміючи цього сама транслює ці впливи вже на іншу аудиторію. У зв'язку з цим власники акаунтів в соціальних мережах можуть легко потрапляти під дію маніпулятивних технологій так званої гібридної війни.

Така небезпека в сучасному світі досить реальна, тому, що об'єкти такого впливу не в змозі відрізнити фейкову новину від справжньої, критично відноситись до всього, що друкується у стрічці новин соціальної мережі.

Слід також зазначити, що розвиток нових інтернет ресурсів в Україні відбувається досить таки повільно, порівняно з іншими країнами Світу, при цьому ці ресурси хаотичні та спонтанні. Виходячи з цього, українським підписникам соцмереж та блогерам не вистачає стратегії подальшого розвитку, корисної не тільки для держави, але й для суспільства. В сучасній Україні, в умовах інформаційної війни, яка ведеться кожен день проти нашої країни, всі ці проблеми особливо актуальні і потребують кардинальних рішень з боку держави.

В умовах АТО, україно-російського конфлікту, інформаційної війни проти нашої країни дуже легко можна маніпулювати точкою зору підписників соціальних мереж за допомогою інформації, яка глибоко проникає у всі сфери життя: соціальну, політичну, економічну і психологічну сферу. Інформаційно-психологічні впливи, орієнтовані на порушення ментальних стереотипів, незворотній вплив на глибинні шари свідомості, всі ці атаки,

пов'язані з інформаційною безпекою, потребують негайного активного реагування з боку Держави на розвиток інформаційних процесів

Науковий керівник: Праховнік Н.А., к.т.н., доцент (каф. ОПЦБ КПІ ім. Ігоря Сікорського)

Література

1. Закон України про основи національної безпеки України / Верховна Рада України. – К. : Парлам. вид-во, 2003.-78 с. – (Бібліотека офіційних видань).
2. Офіційне інтернет-представництво Президента України <http://www.president.gov.ua/>.
3. Верховна Рада України <http://www.rada.kiev.ua>.
4. Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України. <http://www.mon.gov.ua>, www.osvita.com.